

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5076/17

לפני :
כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ע' ברון

העותרת : רגבים

נ ג ד

המשיבים :
1. שר הביטחון
2. אלוף פיקוד המרכז
3. ראש המינהל האזרחי
4. מוחמד מוסא שחדה אבו עראם

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה : ו' באדר א' התשע"ט (11.2.2019)

בשם העותרת : עו"ד אבי סגל; עו"ד יעל סינמון

בשם המשיבים 1-3 : עו"ד רן רוזנברג

בשם המשיב 4 : אין התייצבות

פסק-דין

הנשיאה א' חיות:

עתירה למתן צו על תנאי שיורה למשיבים "לנמק מדוע לא נקטו ואינם נוקטים כיום בהליכי פיקוח ואכיפה ממשיים כנגד עבודות לפריצת דרך שנעשות ללא כל היתר על גבי אדמות מדינה באזור דרום הר חברון אשר הוכרזו כשטח אש 918". כמו כן, ביקשה העותרת כי יינתן צו ביניים שיורה למשיב 4 או למי מטעמו "לעצור באופן מיידי את ביצוע העבודות הבלתי חוקיות הנעשות על גבי אדמות מדינה בשטח אש 918, והכל עד למתן פסק דין סופי בעתירה".

1. שטח אש 918 ממוקם באזור דרום הר חברון (להלן: שטח האש). בבג"ץ 413/13 מוחמד מוסא שחאדה אבו עראם ואח' נ' שר הביטחון (להלן: בג"ץ 413/13) נדונה בנייה בלתי חוקית בשטח האש, וניתן צו ארעי המורה למדינה "להימנע מלהעביר בכפיה את העותרים ובני משפחותיהם מבתיהם בכפרים אשר בשטח אש 918, וזאת עד למתן החלטה אחרת" (להלן: הצו הארעי). לטענת העותרת, עברייני בנייה מנצלים את מדיניות אי האכיפה במקום ואת הצו הארעי ופורצים דרכים ללא היתר וממשיכים בבנייה בלתי חוקית מתוך מטרה לקבוע עובדות בשטח. העותרת מבקשת כי המשיבים 1-3 (להלן: המדינה) ינקטו בפעולות אכיפה כנגד עבודות לפריצת דרך בשטח האש המבוצעות, כך נטען, על ידי המשיב 4 שהוא אחד מהעותרים בבג"ץ 413/13 או מי מטעמו.

2. ביום 4.6.2018 ניתן בהסכמת המדינה ובהיעדר תגובה מצד המשיב 4, צו ביניים המורה למשיב 4 או מי מטעמו שלא לבצע עבודות בניגוד לדין על גבי אדמות מדינה בשטח אש 918, עד למתן החלטה אחרת. בהודעת עדכון מיום 15.1.2019 ציינה המדינה כי ביום 11.7.2018 נהרסה הדרך נושא העתירה (בב"ח ח' 111/17) והפכה לבלתי שמישה באמצעות הצבת חסימות בשלושה מקטעים שונים שלה (לתגובה צורף תצלום אוויר ועליו מסומנות החסימות). לטענת המדינה, בנסיבות אלה ובהינתן פעולות האכיפה שננקטו על-ידי הרשויות באזור, התייתרה העתירה ועל-כן יש להורות על דחייתה.

3. בעקבות טענת העותרת בהודעתה מיום 21.1.2019 כי החסימות הוסרו על ידי המשיב 4 או מי מטעמו, הוסיפה המדינה ועדכנה ביום 5.2.2019 כי "ביום 31.1.2019 בוצע מבצע אכיפה נוסף בסופו נהרסה הדרך מושא העתירה פעם נוספת, אף הפעם באמצעות הצבת חסימות בשני מקטעים שונים של הדרך" וכי בעקבות פריצתה מחדש בכוונת המדינה לנקוט בפעולות אכיפה נוספות בעת הקרובה. בהינתן פעולות האכיפה שננקטו ואשר צפויות להינקט שבה המדינה וטענה כי העתירה התייתרה ודינה להידחות.

העותרת טענה מנגד כי החסימות המבוצעות אינן אפקטיביות והא ראייה שהדרך נפרצת בכל פעם מחדש.

4. במהלך הדיון שקיימנו בעתירה ביום 11.2.2019 שבה המדינה והדגישה כי אין אמצעי אפקטיבי אחד להריסה של דרך בלתי חוקית, וכי בכוונתה להוסיף ולנקוט פעולות אכיפה נגד הבנייה הבלתי חוקית של הדרך בשטח האש באמצעים מגוונים. חלק מן

האמצעים שיש בכוונת המדינה לנקוט פורטו בפנינו במעמד צד אחד, בהסכמת העותרת.

5. בנסיבות שתוארו, מקובלת עלינו עמדת המדינה כי דין העתירה להידחות. שוכנענו כי המדינה נקטה ונוקטת בהליכי אכיפה בכל הנוגע לדרך נושא העתירה. עם זאת, משפעולות אלו החלו רק בעקבות הגשת העתירה אנו מורים כי המדינה תישא בהוצאות העותרת ושכר טרחת עורך דין בסך 3500 ש"ח.

ניתן היום, ח' באדר א' התשע"ט (13.2.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה